

λευόντων βασιλεὺς Κύριος ἐπηγγείλατο τὴν ἀνατολικὴν βασιλείαν διὰ τῆς νῦν παρασκευαζομένης πολεμικῆς ἐτοιμασίας· καὶ τὴν πατριαρχικὴν καθέδραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως σὺν αὐτῇ (α) Συγγραφέν παρὰ Στανισλάου Ρεϊντέρου τοῦ Ἄξτελμέιερ, καὶ τυπωθὲν ἐν Αὐγούστη τῶν Οὐϊνδελικῶν ἐν ἔτει 1698. Διὰ δὲ προσταγῆς τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ὑψηλοτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος Κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα Βοσβόδα πάσης Οὐγγροβλαχίας μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον. Ἐν Τριγοβούστφ κατὰ τὸ 1698 μηνὶ Νοεμβρίῳ.

Ὁ Κομνηνὸς συνέταξε καὶ Ἀκολουθίαν εἰς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνα. Βλ. Εὐγενίου Βουλγάρεως ἐπιστολὴν πρὸς Κλέρκιον σελ. 26.

σελ. 401. Γεράσιμος Σπαρταλιώτης. Περὶ τούτου λέγει ὅτι „διεδέχθη ἐν ἔτει 1622 ἐν τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ Ἀλεξανδρείας τὸν Κύριλλον Λούκαριν, καὶ τῷ 1647 παραιτηθεὶς διεδέχθη ὑπὸ Μητροφάνου Κριτοπούλου“. Ἀπεδείξαμεν ἀλλοχοῦ ὅτι ὁ Γεράσιμος οὐχὶ τῷ 1647, ἀλλὰ περὶ τὸ ἔτος 1630 παρητήθη τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας (β). Ἐνταῦθα δὲ παραθέτομεν τὸ μέχρι τοῦ νῦν ἀνέκδοτον συναδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γερασίμου.

† Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ μακαρίτου πατριάρχου Κυρίου Τιμοθέου κοινῇ γνώμῃ τῶν παρατυχόντων ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ λοιποῦ λαοῦ διεμνηύθη καὶ ἦλθεν ἐνταῦθα ὁ τότε μακαριώτατος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κύριος Κύριλλος, καὶ ψήφων κανονικῶν γεγενημένων ἐξελέγη ὑπὸ πάντων ἡμῶν ἐπὶ λόγῳ μεταθέσεως ἀναχθεὶς καὶ προεβιβάσθη εἰς τὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας ὑψηλοτάτον πατριαρχικὸν θρόνον καὶ ἐγένετο γνήσιος καὶ καθολικὸς ἡμῶν

(α) Εὐτυχῶς οὐδέτερον τούτων συνέβη.

(β) Βλ. Δοκίμιον περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων Μητροφάνου τοῦ Κριτοπούλου σελ. 41.

